

Brüsszel, 03/04/2023

Tárgy: A Bizottsággal való kapcsolatfelvétel

Téma: A vállalati fenntarthatósági jelentésről szóló irányelv

Tisztelt Dombrovskis Ügyvezető Alelnök úr!

A nemrégiben elfogadott vállalati fenntarthatósági jelentésről szóló irányelv vonatkozásában (Directive on Corporate Sustainability Reporting) az Európai Pénzügyi Beszámolási Tanácsadó Csoport dolgozik az európai fenntarthatósági jelentéstételitervezeten (European Sustainability Reporting Standards, ESRS). Miután alaposan elemeztem a jelentéstervezeteket a Ceemet nevében írok Önnek, hogy kifejezzem ezzel kapcsolatos mélyszéges aggodalmainkat.

Az első aggodalmunk az a hatalmas adminisztratív teher, amelyet ez a tervezet vállalatokra helyez. Jelenleg a vállalatoknak előre nem látható gazdasági feladatokkal kell szembenézniük, amelyek a növekvő energiaköltségektől és a magas inflációtól kezdve az ellátási lánc problémáin keresztül a gazdasági növekedést hátráltató számos tényezőjéig terjednek. Miközben a vállalatok mindent megtesznek, hogy kezeljék ezt a nehéz és példátlan gazdasági helyzetet és áthidalják ezt a nehéz időszakot az új uniós jogszabályokkal is meg kell birkózniuk, amelyek óriási adminisztratív terhet rónak rájuk. A CSRD (Directive on Corporate Sustainability Reporting) és a hozzá tartozó jelentéstételi szabványok elkerülhetetlenül kritikus hatással lesznek az európai székhelyű vállalatokra, azok működésére, ellátási láncaira valamint a globális versenyképességükre.

A dokumentumban rögzített követelményei az egyértelműség, a jogbiztonság és a megkövetelt információk részletes szintjének hiánya miatt aránytalanok. A Ceemet úgy véli, hogy az EFRAG által javasolt (tervezet) mutatók túl messzire mennek és túlmutatnak a CSRD követelményein. Amennyiben ezeket a mutatókat beszámolási standardoknak tekintenék az további aránytalan adminisztratív terhekhez és magasabb költségekhez vezetne, különösen a vállalatok fenntarthatósági jelentéstételben résztvevők számára. Lehetséges, hogy új adminisztratív osztályokat kellene létrehozni, vagy külső szakértőket kellene alkalmazni az újonnan elfogadott jelentéstételi követelmények teljesítéséhez. Továbbá, ha megnézzük a "Saját munkaerő" című részt, a jelentéstételi kötelezettségek közül soknak nincs jogalapja. Azokat a szabványjavaslatokat, amelyeknek jelenleg nincs uniós jogalapjuk nem szükséges a további figyelembe vétele.

Másodszor úgy véljük, hogy a javasolt szabványok figyelmen kívül hagyják a szubszidiaritás elvét, a tagállamok döntéshozatali szerepét és a szociális partnerek kollektív megállapodásokkal kapcsolatos tárgyalási jogait. Pontosabban, az ESRS S1 és S2 által lefedett témák (munkakörülmények, az esélyegyenlőséghez való hozzáférés egyéb a munkával kapcsolatos jogok) elsősorban a tagállamok hatáskörébe tartoznak a szociál- és munkaügyi politikájuk részeként, és bizonyos esetekben a különböző nemzeti-ipari rendszereknek megfelelően a legjobban a különböző szintű szociális párbeszéd keretében kezelhetők. Valójában a szociális partnerek közismertek arról, hogy a tárgyalások során figyelembe veszik az érdekcsoportok, az adott ágazat sajátosságait. A Ceemet ezért úgy véli, hogy a javasolt normák jóval túlmutatnak a nemzeti jogszabályokon és a kollektív szerződéseken.

A vállalati fenntarthatósági átvilágításról szóló irányelv (CS3D), a taxonómiáról szóló rendelet és annak lehetséges kiterjesztése a "szociális taxonómiára". Ezek a jogalkotási kezdeményezések azzal fenyegetnek, hogy a vállalatok számára új és valószínűleg egymást átfedő kötelezettségek hosszú listájával bővítik a szigorúbb jelentéstételi kötelezettségeket, és jelentős mértékben kiterjesztik a kisebb vállalatokra is. Ezen túlmenően a fenntarthatóság területére vonatkozó javaslatokat az uniós jogszabályokat nagyobb összefüggésben kell vizsgálni, amelyek magas szintű jogalkotási követelményeket rónak a vállalatokra, mint például a bérek átláthatóságáról szóló irányelv, az átlátható és kiszámítható munkakörülményekről szóló irányelv, a platformmunkáról szóló irányelv stb. A különböző jogszabályok által bevezetett összetettség meghaladja mindazt, amit a kvv-k a gyakorlatban teljesíteni tudnak.

Nem szabad elfelejtenünk, hogy az európai vállalatok világszerte számítanak az ellátási láncok emberi jogok és a környezetvédelem betartásának ellenőrzésében. Elismerjük, hogy a vállalatok felelőssége a gazdasági és pénzügyi teljesítményük mellett társadalmi, környezeti és emberi jogi kérdéseket is figyelembe kell hogy vegyék. Ugyanakkor hangsúlyozzuk, hogy a fent említett jogalkotási javaslatok óriási versenyhátrányba hozzák az európai székhelyű vállalatokat, amelyek a rendkívül nehéz gazdasági körülmények miatt amúgy is küzdenek a harmadik országbeli vállalatokkal szemben, amelyeknek nem szükséges ilyen súlyos adminisztratív feladatokkal megbirkózniuk. Ez éppen az ellenkezője annak, amire a Bizottság hivatalosan törekszik az EU hosszú távú versenyképességéről szóló közleményében, amelyben a Bizottság kifejezetten "racionalizálni és egyszerűsíteni kívánja a vállalatok és a közigazgatás jelentési kötelezettségeit", sőt célul tűzi ki az ilyen terhek "25 0/0-val történő csökkentését".

A Ceemet szívesen megvitatja Önökkel ezt a jogszabályt részletesebben annak érdekében, hogy a vállalati fenntarthatósági jelentéstételre vonatkozó szabályok a gyakorlatban is működőképeseek legyenek a vállalatok számára.

Üdvözlettel,

Rainer Ludwig

A CEEMET ELNÖKE

CC: McGuinness biztos, Schmit biztos

A dokumentum gépi fordítással készült.